

Cuộc Trải Nghiệm Kinh Hoàng Của Imam Ahmad bin Hambal

[Tiếng Việt – Vietnamese – فيتنامي]

Abu Hisaan Ibnu Ysa

2012 - 1433

IslamHouse.com

﴿ محنة الإمام أحمد ابن حنبل ﴾

« باللغة الفيتنامية »

محمد زين بن عيسى

2012 - 1433

IslamHouse.com

Phần hai thuyết giảng thứ sáu ngày 12/02/1433 H (nhằm 06/01/2012)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ وَعَلَى آلِهِ
وَأَصْحَابِهِ وَمَنْ تَوَلَّاهُ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا، أَمَّا بَعْدُ:

Đồng đạo Muslim, để được thế hệ con cháu là người ngoan đạo, người hữu ích thì trước tiên các bậc làm ông bà, cha mẹ, chú bác phải là người làm gương cho chúng noi theo. Bởi một đứa trẻ được sinh thành và lớn lên trong một gia đình ăn chơi chuyên làm tội lỗi thì cơ hội đứa trẻ trở thành người tốt là rất khó, ngược lại đứa trẻ lớn lên trong một gia đình chuyên hành đạo làm theo cung cách Islam thì cơ hội chúng là người tốt, người ngoan đạo là rất lớn. Muốn là tấm gương cho thế hệ con cháu noi theo thì bậc trưởng bối phải luôn thi hành mọi giáo lý được Allah và Rasul ﷺ di huấn và bám chặt lấy nó cho dù có sóng gió ra sao.

Nhân đây xin dẫn một câu chuyện nói về người đàn ông luôn bám chặt lấy tôn giáo Islam chính thống không hề sợ dù bị hành hạ ra sao. Cuối cùng ông vẫn là người chiến thắng, bởi chân lý bao giờ cũng đúng và ai bám lấy chân lý của Allah thì y là người chiến thắng cuối cùng. Và câu chuyện như sau:

Xưa kia, dưới quyền thống trị của Abu Bakr Al-Siddeeq và U'mar Al-Faa-rooq ؓ cộng đồng Muslim là một chỉ biết làm theo Qur'an và Sunnah. Nhưng từ khi U'mar ؓ qua đời do ám sát thì cánh cửa sóng gió cũng được mở toan

giống như Nabi ﷺ đã loan báo. Từ đó cộng đồng Muslim bị chia năm xẻ bảy từng nhóm từng nhóm một cho đến khi xuất hiện vị thủ lĩnh Al-Mamoon – một người thông minh hùng biện – do bị ảnh hưởng bởi sách vở Hy Lạp cổ đại cộng thêm sự nịnh hót đố kỵ của nhóm Al-Mu'tazilah làm cho vị thủ lĩnh này dần dần trở thành mù quáng không phân biệt được thị phi và kết quả vị thủ lĩnh tuyên bố rằng “*Qur'an là tạo vật của Allah*” và xóa đi tất cả tính cách cao cả của Ngài trong khi những thủ lĩnh trước của bộ tộc Umayyah và bộ tộc Al-Abbaas đều làm theo đường lối của Islam chính thống được truyền lại từ các bậc hiền nhân đức hạnh.

Trước khi xuất binh đánh trận với La Mã vị thủ lĩnh Al-Mamoon hạ chiếu chỉ cho phó thủ lĩnh của Al-Baghdad rằng phải hạ lệnh cho toàn thể cộng đồng Muslim nói theo: “*Qur'an là tạo vật của Allah*”, ai bất tuân đánh thẳng tay và ai hưởng lương nhà nước thì cắt lương. Vì vậy mà đại đa số đồng thuận nói theo nhưng trong lòng không hề muốn tí nào.

Hầu như tất cả Ulama và quần chúng đồng nói theo câu: “*Qur'an là tạo vật của Allah*”, chỉ riêng Imam Ahmad bin Hambal và Muhammad bin Nooh là cự tuyệt không nói theo. Cả hai bị bắt trời áp giải trên một con lạc đà duy nhất dẫn đến trình thủ lĩnh. Trên đường đi Imam Ahmad bin Hambal đã cầu xin Allah đừng cho ông ta thấy được thủ lĩnh bạo ngược kia và khi đến được Al-Thaghr (الشعر) nơi đóng quân của thủ lĩnh Al-Mamoon thì được tin thủ lĩnh qua đời.

Thủ lĩnh mới nhậm chức Al-Mu'tasim hạ lệnh áp giải hai người họ quay về Baghdad và trên đường về Muhammad bin Nooh lâm bệnh nặng và trăng trối lời cuối cùng với Imam Ahmad bin Hambal rằng: “*Này Ahmad, như*

tôi và ông đều biết chỉ còn hai chúng ta mới dám nói Qur'an là lời phán của Allah mà nay tôi không thể sống tiếp tục được nữa, tôi muốn ông hứa với tôi rằng phải kiên quyết đến hơi thở cuối cùng cũng mực mực khẳng định Qur'an là lời phán của Allah, nếu không sau này chẳng còn ai biết được Qur'an là lời phán của Allah." Trối trăng xong Muhammad bin Nooh trút hơi thở cuối cùng và chính Imam Ahmad bin Hambal hành lễ Salah và chôn cất ông. Về đến Baghdaad Imam Ahmad bị giam cầm trong tù khoảng ba mươi tháng (tức khoảng 2 năm 6 tháng).

Sau đó, Al-Mu'tasim mang Imam ra trước bá quan chuyên làm Bid-a'h để tranh luận. Ông Abdur Rahmaan bin Ishaq hỏi Imam Ahmad: Ông nói sao về Qur'an ?

- Imam Ahmad đáp: Qur'an là kiến thức của Allah và ai mực mực khẳng định rằng kiến thức của Allah là tạo vật thì y là Kafir.

- Nhóm người nịnh hót đồng hô vang: Bầm thù lĩnh, Ahmad dám cho rằng thù lĩnh và chúng tôi là Kafir. Thù lĩnh không hề nói gì, từ đó bắt đầu đối đáp qua lại nhau giữa Imam Ahmad và mọi người.

- Cuối cùng thù lĩnh Al-Mu'tasim lên tiếng: Thật tội nghiệp cho ông hỡi Ahmad, ông nói sao về Qur'an ?

- Imam Ahmad đáp: Thừa thù lĩnh, xin hãy dẫn chứng cho tôi từ trong Qur'an hoặc trong Sunnah của Rasul ﷺ để tôi được rõ và nói theo.

- Ông Ahmad bin Abu Dawood liền lên tiếp: Này Ahmad, ông không thể nói điều nào khác ngoài Qur'an và Sunnah à ?

- Imam Ahmad hỏi lại: Chẳng lẽ tôn giáo Islam được dựng lên từ những điều khác ngoài hai điều này ư ?

Cuộc tranh luận không được như ý muốn của thủ lĩnh và mọi người, cho nên kéo dài đến ngày thứ hai, ngày thứ ba và tất cả lời biện luận của phe thủ lĩnh đều bị Imam Ahmad phản hồi lại làm họ phải câm như hến mà ôm tức trong lòng.

Đến đây, thủ lĩnh tiếp tục lên tiếng: Này Ahmad, hãy nói theo lời ta đi rồi ta sẽ cho ngươi làm thân tín của ta và tự tay ta sẽ mở trời cho ngươi.

- Imam Ahmad đáp: Thưa thủ lĩnh, xin hãy dẫn chứng cho tôi một câu Kinh hoặc một Hadith đi rồi tôi sẽ nói theo lời lẽ đó.

Đến đây thủ lĩnh Al-Mu'tasim có ý định bỏ mặc và thả Imam được tự do nhưng do tên phó thủ lĩnh Baghdad Ishaq bin Ibrahim đâm thọc rằng: Bầm thủ lĩnh, là cương vị của một thủ lĩnh không thể nào nhượng bộ được kẻ có lời đồn xấu rằng Ahmad đã chiến thắng được cả hai thủ lĩnh. Lời lẽ khích động đó làm cho thủ lĩnh Al-Mu'tasim nóng giận đùn đùn mà quát: Túm bắt lấy nó trời lại và đánh cho ta.

Thế là quân lính cường tráng được triệu tập và mỗi lính phải đánh Imam Ahmad hai roi cho thật mạnh bằng không mang y ra chặt tay. Vì vậy, dù muốn hay không mỗi người lính cũng phải đánh Imam Ahmad hết sức mình, hai roi, rồi lại hai roi, lại tiếp tục hai roi... đến khi Imam Ahmad ngất xỉu. Sợ mang họa sát hại Imam làm cho quần chúng phản nộ nên thủ lĩnh hạ lệnh khiên Imam Ahmad về nhà

điều trị thương. Tổng số roi Imam Ahmad bị đánh là hơn tám mươi roi và mỗi vết roi là đau chí mạng.

Sau khi được khiên về nhà, bác sĩ đến chữa thương buộc phải cắt đi những mảnh thịt bị thối trên cơ thể yếu ớt của Imam. Đến khi tinh dậy thì Imam sẵn lòng tha thứ hết lỗi lầm của mọi người gây ra cho mình ngoại trừ nhóm người làm Bid-a'h và Imam luôn miệng đọc câu Kinh:

﴿وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا﴾ النور: ٢٢

﴿**Thôi các người hãy độ lượng mà bỏ qua (mọi việc).**﴾ Al-Noor: 22 (chương 24).

Kể từ đó Imam bị giam lỏng trong nhà không cho phép giảng dạy gì cả. Trong suốt thời gian bị cấm dạy đó những ai muốn đến học hỏi từ Imam thì phải giả dạng người ăn mày đến gõ cửa ba lần và nói câu: “*Trong nhà có gì thừa không, cho xin.*” Làm ám hiệu thì Imam sẽ ra mở cửa cho vào, học xong thì học trò lại phải giả tiếp tên ăn mày mà rời khỏi nhà.

Cuộc thử thách Imam chưa dừng lại ở đây. Sau khi thủ lĩnh Al-Mu'tasim qua đời thì con trai Al-Waa-thiq nhậm chức, y làm cho quần chúng Baghdaad càng thêm khốn đốn và lầm than do bản tính bạo ngược của y và y hạ lệnh cấm Imam Ahmad định cư trong vùng đất Baghdaad. Thế là Imam Ahmad phải sống nơi khác trong suốt thời gian thống trị của thủ lĩnh Al-Waa-thiq bạo ngược.

Bầu trời không mãi mưa ngâu và màn đêm ất có lúc phải tàn nhường chỗ cho bình minh ló dạng và cuối cùng mùa xuân cũng đến với Imam Ahmad, đó là thủ lĩnh Al-

Waa-thiq qua đời được thay thế bởi thủ lĩnh Al-Mutawakkal Alallah trị vì, ông là người đi đúng đường lối Islam chính thống nên đã cho phép Imam trở về quê hương và tiếp tục truyền đạt giáo lý và hạ lệnh cấm nói câu: “*Qur'an là tạo vật của Allah.*”

Để bù đắp tổn hại của những thủ lĩnh trước đã gây ra cho Imam Ahmad nên vị thủ lĩnh Al-Mutawakkal Alallah sai lính mang vàng bạc châu báu đến tặng cho Imam và mời ông vào cung đình dạy dỗ con cái thủ lĩnh. Tấm lòng tốt đó đã bị Imam cự tuyệt và bảo quân lính mang hết số vàng bạc châu báu kia về và gọi lại thủ lĩnh lời nhắn mang ý nghĩa: “*Kiến thức của Allah rất cao cả, quý báu muốn hiểu biết phải tìm đến nó mà học hỏi chứ nó không tìm đến người muốn hiểu biết mà truyền đạt.*”

Sau đó, Imam tiếp tục cuộc sống truyền bá Hadith của Rasul ﷺ và không được bao lâu thì Imam lâm bệnh nặng mà từ trần vào năm 241 H, cầu xin Allah thương xót Imam thật nhiều.

Chúng ta đã nghe xong câu chuyện, mong rằng qua chuyện vừa kể mỗi người trong chúng ta rút được nhiều bài học quý cho bản thân và trong việc giáo dục con cái.

Anh chị em Muslim thân mến,

Allah đã hạ lệnh cho chúng ta một điều và chính Ngài là Đấng bắt đầu mệnh lệnh đó với lời phán:

﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ

وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (الأحزاب: ٥٦)

﴿Quả thật, Allah và Thiên Thần của Ngài ban bình an và phúc lành cho Nabi, hỏi những người có đức tin hãy cầu xin bình an và phúc lành cho Người.﴾ Al-Ahzaab: 56 (chương 33).

Nabi ﷺ nói:

((مَنْ صَلَّى عَلَيَّ وَاحِدَةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ عَشْرًا)) رواه مسلم

“Ai cầu xin phúc lành cho Ta một lần sẽ được Allah ban cho mười lần.” Hadith do Muslim ghi lại.

Allah thì gọi trực tiếp bình an và phúc lành cho Nabi ﷺ, còn Thiên Thần thì cầu xin Allah ban cho Người bình an và phúc lành.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ،
وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ. اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ
مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

"Thưa Allah! Cầu xin hãy ban sự bình an và phúc lành cho Nabi Muhammad và dòng tộc của Người giống như Ngài đã ban cho Nabi Ibrohim và dòng tộc của Người. Quả thực, Ngài là Đấng Tối Cao và Rộng Lượng."

اللَّهُمَّ أَعِزَّ الْإِسْلَامَ وَالْمُسْلِمِينَ وَأَذِلَّ الشَّرْكَ وَالْمُشْرِكِينَ وَأَعْدَاءَ الدِّينِ

"Thưa Allah! Cầu xin Ngài hãy làm hùng mạnh đạo Islam và người Muslim và hãy hạ thấp sự đa thần, người thờ đa thần và kẻ thù của tôn giáo."

اللَّهُمَّ اغْفِرْنَا مَا قَدَّمْنَا، وَمَا أَخَّرْنَا، وَمَا أَسْرَرْنَا، وَمَا أَعْلَنَّا، وَمَا
أَسْرَفْنَا، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنَّا، أَنْتَ الْمُقَدَّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخَّرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ

"Thưa Allah! Cầu xin hãy dung thứ tội cho chúng tôi với những tội lỗi đã qua và sau này, về những tội lỗi mà chúng tôi còn giấu giếm hoặc đã truyền bá, những tội lỗi đã phạm nhiều lần, và về những tội lỗi mà Ngài biết rõ hơn chúng tôi. Ngài là Đáng bắt đầu cũng là Đáng kết thúc, không có Thượng Đế nào xứng đáng được thờ phụng mà chỉ có Ngài."

عِبَادَ اللَّهِ: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ
وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ ﴿النحل: ٩٠﴾
وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ
جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ، وَاذْكُرُوا اللَّهَ الْعَظِيمَ
الْجَلِيلَ يَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا عَلَىٰ نِعْمِهِ يَزِدْكُمْ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا
تَصْنَعُونَ.

Hỡi anh chị em Muslim! ﴿Quả thật, Allah ra lệnh thi hành nền công lý, làm nhân đức và bố thí (giúp đỡ) bà con ruột thịt, đồng thời cấm làm mọi điều ác, tội lỗi và bất công. Ngài dạy bảo các người như thế để may ra các người lưu nhớ (đến phúc và tội)﴾ Al-Nahl: 90. Hãy thực

hiện mọi giao kèo mà mọi người đã cam kết với Allah, cũng chớ hủy bỏ lời thề sau khi đã khẳng định trong khi Allah đã ban cho mọi người quyền cai quản, quả thật Allah thấu hiểu mọi điều các người làm. Hãy tưởng nhớ Allah Đấng Vĩ Đại, Đấng Cao Quý đi sẽ được Ngài nhớ đến các người, hãy tạ ơn Allah với những hồng ân đã ban tặng sẽ được Ngài thêm cho và lời tưởng nhớ Allah thật vĩ đại Allah am tường mọi hành động của các người.

Soạn giả

Abu Hisaan Ibnu Ysa